

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716209791
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5716209791.3

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598 právne zastúpeného JUDr. Barbora Korenecová, advokát so sídlom v Bratislave, Slnecná 765/3, IČO: 42 174 902 proti žalovanému N. J., Y.. XX.X.XXXX, E. J. XXX, L. L., v konaní o zaplatenie 1.150 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť sumu 700 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 22.3.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

III. Žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 20 % celkovo vzniknutých trov konania žalobcu.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19.8.2016 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.150 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 22.3.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že žalovanému ako veriteľ dlžníkovi na základe zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 25.1.2013 požičal - poskytol úver vo výške 700 €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 680 €, čiže spolu sa zaviazal zaplatiť sumu 1 380 € za podmienok dohodnutých v zmluve. Úver má byť splatený dvanástimi mesačnými splátkami po 115 € od 28.2.2013. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné podmienky poskytnutia úveru, kde sa strany úverovej zmluvy dohodli, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a dve tretiny poplatku predstavujú náklady na vypracovanie uzatvorenia zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Žalovaný však úver riadne nesplácal napriek výzvam žalobcu. Žalobca podal trestné oznámenie polícii pre podozrenie zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona a po vykonanom vyšetrovaní Okresný súd Martin trestným rozkazom sp. zn. 3T/159/2014 zo dňa 24.9.2014 uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, avšak žalobcu ako veriteľa podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 14.10.2014. Od doručenia trestného rozkazu žalovaný žalobcovi nezaplatil žiadnu sumu. Na dôkaz svojich tvrdení žalobca do spisu pripojil všeobecné podmienky poskytnutia úveru, výpis zo svojho Obchodného registra, kópiu trestného rozkazu Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/159/2014 zo dňa 24.9.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.10.2014 a úverovú zmluvu.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, pretože sa mu ju nepodarilo doručiť do vlastných rúk, keďže sa nezdržiava v mieste svojho trvalého bydliska. Súd mu preto žalobu, jej prílohy a poučenie strany doručoval spôsobom, ktorý predpokladá ustanovenie § 116 ods. 2 C. s. p., teda zverejnením týchto listín

na webovej stránke súdu a na úradnej tabuli súdu. Písomnosti sa považovali po 15 dňoch od zverejnenia za doručené, aj keď sa o tom žalovaný nedozvedel. Na adresu evidovanú v Registri obyvateľov SR bolo žalovanému zasielané aj predvolanie na pojednávanie na deň 24.8.2017, ktoré súd vykonal v neprítomnosti strán riadne predvolaných. Svoju neprítomnosť ospravedlnil iba žalobca, ktorý v priebehu konania na žalobe zotrval.

4. Na pojednávaní súd prečítal listiny žalobcom pripojené do súdneho spisu a takto vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci.

5. Strany sporu, a to žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník dňa 25.1.2013 uzavreli spolu úverovú zmluvu čísla uvedeného v žalobe. Na základe tejto úverovej zmluvy žalobca žalovanému poskytol úver v sume 700 € za poplatok vo výške 680 €, čiže žalovaný mal celkovo zaplatiť sumu 1.380 € v dvanástich mesačných splátkach po 115 € počnúc 28.2.2013. Na formulárovej zmluve bolo uvedené, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Je pravdou, že žalovaný v predmetnej zmluve bol identifikovaný aj svojím identifikačným číslom organizácie (IČO). Zo všeobecných podmienok poskytnutia úveru vyplývalo, že sú formulárovými všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru v prípade, keď je úver poskytovaný podľa Obchodného zákonníka a vzťahy zmluvných strán sú upravené Obchodným zákonníkom. Z trestného rozkazu Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/159/2014 z 24.9.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.10.2014 vyplynulo, že žalovaný bol okrem iného uznaný za vinného aj z pokračovacieho prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa dopustil s čiastkovými skutkami opísanými v bode 2 až 4 skutkovej vety trestného rozkazu, a to vždy konaním z 26.11.2012, keď uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere s obchodnou spoločnosťou Telervis plus, a.s. a skutkami z 25.1.2013 a z 26.2.2013, keď mal podľa obžaloby a aj trestného rozkazu uzatvoriť a uzatvoril so žalobcom úverovú zmluvu uvedenú v žalobe a následne dňa 26.2.2013 uzatvoril ďalšiu úverovú zmluvu. V oboch prípadoch boli úverové zmluvy charakterizované ako bezúčelové hotovostné spotrebiteľské úvery poskytnuté vo výške 700 € (podľa zmluvy z 25.1.2013) a v sume 350 € (podľa zmluvy z 26.2.2013).

6. Majúc preukázané tieto skutočnosti, súd dospel k presvedčeniu, že žaloba nie je dôvodná v celom rozsahu.

7. Žalobca v žalobe konštatoval, že je presvedčený, že keďže žalovaný v prospech predmetnej úverovej zmluvy nepoukázal žiadnu splátku napriek skutočnosti, že mal finančné prostriedky, čo vyplýva z údajov uvedených v žiadosti o úver, že žalovaný už v čase uzatvárania zmluvy o úvere vedel, že úver nebude splácať, čím uviedol žalobcu do omylu a spôsobil mu škodu. Žalovaný tieto skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel, a preto boli nesporné. Nasvedčuje im aj tá skutočnosť, že žalovaný v období od 26.11.2012 do 26.2.2013 uzatvoril podľa skutkovej vety trestného rozkazu tri úverové zmluvy, z ktorých však ani jednu nezačal splácať. Skutočnosť, že žalovaný nemal v úmysle správať sa podľa dohodnutých podmienok v úverových zmluvách, svedčí o skutočnosti, že nielenže z trestnoprávneho hľadiska sa dopustil podvodného konania vo vzťahu k svojim veriteľom, avšak z hľadiska občianskoprávneho jeho vôľa v čase uzatvárania zmluvy nebola vážna, teda žalovaný vôbec nemal v úmysle poskytnuté úvery začať splácať, spravovať sa úverovými podmienkami. V dôsledku tejto skutočnosti právny úkon úverovej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.1.2013, trpí vadou nedostatku vážnej vôle, čo robí tento právny úkon neplatným. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. V dôsledku tejto skutočnosti žalobca má nároky, ktoré vyplývajú z ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú bezdôvodné obohatenie. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

8. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. V tomto prípade žalovaný na úkor žalobcu získal plnenie z právneho dôvodu, ktorý bol neplatný, teda z neplatnej zmluvy. Šlo o sumu 700 €, ku ktorej zaplateniu súd podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaného zaviazal podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. súd žalobcovi proti žalovanému priznal aj nárok na úroky z omeškania od 22.3.2014, teda odo dňa, keď žalovaného žalobca vyzval na zaplatenie zvyšku úveru, ktorý bol samozrejme väčší ako výška istiny. Súd však žalobcovi nemohol priznať nárok na takzvaný

poplatok v sume 680 € (žalobca ho ani celý nepožadoval vzhľadom na istinu 1.150 €, ktorá bola požadovaná v žalobnom petite), nakoľko nárok na tieto plnenia vychádzal z neplatne dojednanej zmluvy o úvere, ktorá bola pre nedostatok vážnosti vôle na strane žalovaného absolútne neplatná. Preto v časti, kde žalobca požadoval viac ako bola suma 700 €, čo bola suma žalovanému skutočne poskytnutá, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 C. s. p. Žalobca v konaní nebol v celom rozsahu úspešný. Úspešný bol v rozsahu 60 % celkovo uplatneného nároku a v rozsahu približne 40 % celkovo uplatneného nároku bol neúspešný. Čistý úspech žalobcu predstavoval 20 % celkovo uplatneného nároku a predstavuje rozdiel medzi úspechom a neúspechom žalobcu. Vzhľadom na pomerné krátenie náhrady trov konania súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 20 % celkovo vzniknutých trov konania žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.